

[Erik Kragh.]

jo heller ikke den måde, Kina vil gennemføre sin politik på. Det er klart og tydeligt fra kinesisk side sagt, at man vil gennemføre sin politik ved de såkaldte nationale befrielseskrige.

I øvrigt har jeg i mit første indlæg redegjort for mine synspunkter, og der er ingen grund til at gentage dem. Derimod vil jeg gerne sige et par bemærkninger til det ærede medlem hr. A. C. Normann.

Det ærede medlem har nu to gange prøvet på at skyde mig noget i skoene, jeg ikke har sagt, og ligesom at miskreditere mig. I dag sagde det ærede medlem: gudskelov er det kun det ærede medlem hr. Erik Kragh, der gik imod min påstand om, at kommunismen ikke kan bekæmpes ved våben alene. Nøjagtigt det samme sagde det ærede medlem i debatten den 13. januar.

„Jeg tænker, at det eneste medlem af den konservative folketingsgruppe, som kunne komme ind på et forsvar for den idé, måtte være det ærede medlem hr. Erik Kragh.“

Det er for det første et forsøg på at diskriminere mig, men for det andet er det direkte urigtigt, og det var nu rart, om det ærede medlem, før han fremsætter den slags anklager, satte sig ind i, hvad jeg har sagt. Hvis det ærede medlem vil læse, hvad jeg sagde under debatten i januar, så vil han se, at jeg udtrykkelig fremhævede den økonomiske, humanitære og undervisningsmæssige indsats, som amerikanerne søger at gøre i Vietnam, at amerikanerne har anvendt 3-4 milliarder kr. i løbet af disse år udelukkende til humanitære formål. Endvidere at man nu efter Honolulukonferencen netop har lagt vægten på den amerikanske humanitære hjælp. Og jeg har ikke en eneste gang sagt, at man kan afvise kommunisme alene med våben. Jeg ved nok, at det ærede medlem også i en artikel i Land og Folk har prøvet at skyde mig det i skoene, men jeg må bede mig fritaget for, at man skyder mig noget i skoene, som jeg

ikke har sagt. Jeg har fremhævet, at forudsætningen for, at man kan få den humanitære hjælp gennemført, er, at området ikke forinden bliver erobret af kommunisterne ved militære styrker.

A. C. Normann: Det ligger mig virkelig fjernt at forsøge at skyde det ærede medlem hr. Erik Kragh noget i skoene, som ikke bør være i det ærede medlems sko. Men når det ærede medlem mener, at jeg diskriminerer ham ved den påstand, jeg her fremsatte, så ved jeg ikke, hvad han mener med diskriminere; det må være i forhold til andre. Jeg sagde i debatten i januar, at jeg kunne ikke tænke mig, at andre medlemmer af det konservative parti ville forsvare det synspunkt, at man kunne bekæmpe kommunismen med våbenmagt. Jeg ved ikke, om udtrykket „diskriminere“ skal dække over, at dette er urigtigt, og at der er andre medlemmer af det konservative folkeparti, der mener, at man kan dette. Jeg begriber blot ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Erik Kragh anvendte megen energi på at tilbagevise min påstand om, at man ikke kunne bekæmpe kommunismen med våbenmagt, hvis han var enig i det. Det ærede medlem sagde til mig den 13. januar under udenrigsdebatten — det står spalte 2633 —:

„Det ærede medlem hr. A. C. Normann mener, at kommunismen ikke kan bekæmpes med våbenmagt, og jeg vil da gerne sige, at jeg tror heller ikke, at kommunismen alene kan bekæmpes med våbenmagt.“

Men udtrykket alene udelukker det for det første ikke, og dernæst siger det ærede medlem senere under samme forhandling — det står spalte 2633 — til mig:

„Jeg vil gerne anbefale hr. A. C. Normann at læse, hvad den kinesiske vice-premierminister, som hedder Lin Piao, skrev i september måned i fjor, hvor han citerede Maos sætning om, at den politiske magt sidder i kanonløbet, og at krig er revolutionens yderste udtryk.“